

Prenumerata wynosi	
w Polsce miesięcznie . . .	1 zł.
„ kwartalnie . . .	2.50 zł.
„ półrocznie . . .	5 zł.
„ rocznie . . .	10 zł.
za granicą rocznie . . .	20 zł.
w Ameryce rocznie . . .	3 dolary
Nr. pojedynczy 8 cent.	
Wychodzi dwa razy w tygodniu	

PIAST

Pismo polityczne, społeczne, oświatowe,
poświęcone sprawom ludu polskiego.

Konto czekowe	
P. K. O. Kraków Nr. 401.065	
—o—	
Ceny ogłoszeń	
na stronie ostatniej.	
—o—	
Rękopisów nie zwraca się.	
—o—	
Nie podpisane do kosza.	
Wychodzi dwa razy w tygodniu	

Redakcja i Administracja: Kraków, Mały Rynek L. 4. — Telefon Nr. 112-86.

Zamordowanie premjera rumuńskiego.

Morderca: hitlerowiec Mikołaj Constantinescu.

W piątek o 9.30 wieczór w Sinaia rumuński prezes rady ministrów Duca padł ofiarą zamachu. Morderca, student Mikołaj Constantinescu strzelił do premjera cztery razy z rewolweru, trafiając w głowę. Premjer padł martwy na miejscu. Zamach miał miejsce w Sinaia. Sprawca zamachu, oddawszy cztery strzały do premjera, rzucił granat, raniąc dra Costinescu, byłego burmistrza Bukaresztu. Constantinescu, jak wykazały dochodzenia, miał trzech współników. Na życzenie króla zwłoki premjera przewieziono do pałacu królewskiego w Sinaia.

Minister oświaty Angelescu jako najstarszy z ministrów został telegraficznie wezwany do Sinaia. Król powierzył mu misję premjera.

Prezydent ministrów Duca oczekiwał na pociąg pospieszny do Bukaresztu i przechadzał się po peronie w Sinaia. Pociąg był spóźniony, z powodu zawiei śnieżnej. W pewnej chwili zbliżył się do Duce jakiś młody dobrze ubrany człowiek, który wy dobył rewolwer i z bliska oddał do prezydenta ministrów 4 strzały. Duca natychmiast zwałił się na ziemię. Na dworcu powstała panika, ale mimo

to zdołano mordercę ująć. Jest on członkiem „żelaznej gwardji” (rumuńscy hitlerowcy) i — jak twierdzi — otrzymał polecenie wykonania zamachu. Jak wstępne śledztwo stwierdziło, oprócz Constantinescu brali udział w zamachu jeszcze dwaj inni członkowie „gwardji żelaznej”: Jan Calimati, właściciel kawiarni Purduciaja i Jan Dovubeni-maje, którego zawód jest nieznany. Constantinescu po oddaniu strzałów rzucił granat, którego odłamki ranily ciężko b. burmistrza Bukaresztu dra Costinescu. Przewieziono go do szpitala w Sinaia, gdzie poddano go natychmiast operacji. Lekarze mają nadzieję utrzymania go przy życiu. Główny sprawca zamachu odmawia zeznań.

Duca urodził się w r. 1879. Z zawodu był adwokatem, ale zajmował się więcej sprawami finansowymi i politycznymi. Już w r. 1907 został jako członek partji liberalnej (Briatianu) posłem do parlamentu; w r. 1914 poraz pierwszy został ministrem. Dnia 12 listopada b. r. stanął na czele własnego gabinetu.

Jak żyje Dr. Putek w więzieniu w Wadowicach.

Przed świętami udał się do więzienia w Wadowicach obrońca dra Józefa Putka adwokat mgr. Zygmunt Gross i odbył z więźniem w obecności naczelnika więzienia dłuższą konferencję.

Dr. Putek zajęty jest pracami, tyczącymi historii włościństwa polskiego. Jest on pochłonięty studjami nad materiałami do rozpraw, którymi zapelniona jest jego cela więzienna. Wykończył on kilka prac, gotowych do druku, które zamierza przedłożyć Polskiej Akademji Umiejętności. Są to rozprawy następujące: Pierwsze występy włościństwa polskiego związane z pierwszym

Sejmem autonomicznym w Galicji; Sądowe prawo wiejskie według ksiąg wiejskich gminy Choczni z lat 1576—1848; Przeszłość starostwa barwałdzkiego.

W rozmowie z obrońcą dr. Putek oświadczył, że aczkolwiek znajduje się na wikcie więziennym i regulamin w stosunku do niego jest srosowany w całej pełni, to wskutek zainteresowań tematami, którym dawno zamierzał się poświęcić, nie odczuwa — jak dotąd — dolegliwości pobytu więziennego.

Zjazd powiatowy Stronnictwa Ludowego w Wadowickim.

W dniu 28 grudnia 1933 roku odbył się w Choczni Zjazd powiatowy Str. Lud., licznie obsesany przez delegatów Kół ludowych.

Zjazd zagał wiceprezes Zarządu pow. p. Piotr Garlacz, który też równocześnie złożył sprawozdanie z działalności Zarządu za okres jednoroczny, poświęcając wspomnienie tragicznie zmarłemu członkowi Zarządu Str. Lud. śp. Antonianu Style.

Następnie poseł Brodacki wygłosił obszerny referat na temat polityczny, gospodarczy i samorządowy, omawiając dokładnie nową ustawę, wprowadzającą nowy ustroj samorządowy na terenie całego państwa. Referat, ujmujący wszystkie przejawy naszego życia politycznego, spotkał się z pełnym uznaniem zebranych.

W dyskusji zabierali głos p. Świadek Franciszek z Zygodowic, wiceprezes Zarządu, p. Bolek z Marcyporeby, były wójt, p. Brusik Piotr z Frydrychowic, p. Kudłacik z Wieprza, p. Szypuła z Nidku, p. Śliwa Antoni z Paszkówki, p. Turek Stefan z Marcyporeby, p. Styła Władysław i p. Guzdek Klemens z Choczni, p. Andrzej Strojek z Mucharza, p. Gołba z Bachowic i p. Wołek Zygmunt z Kopytówki.

Obszerna dyskusja stwierdziła, że istnieje duże

zainteresowanie członków Str. Lud. sprawami państwa i ludu, jak również sprawami organizacyjnymi Stronnictwa Ludowego. Zjazd wykazał jeszcze raz, że powiat wadowicki stoi nadal wiernie pod sztandarem Str. Lud., a z rozbijaczami ruchu ludowego potrafi się uporać.

Na zakończenie uchwalono wśród oklasków życzenia dla przewodców ruchu ludowego i podziękowanie dla posła Brodackiego za przybycie i świetny referat. Po czterogodzinnych obradach, po wyczerpaniu porządku dziennego, przewodniczący Zjazdu, p. Garlacz, zamknął zebranie apelem do dalszej pracy dla dobra wsi. Sekretarz.

Tylko Senat ma się zająć polityką zagraniczną.

W grudniu sejmowe stronnictwa opozycyjne zażądały swołania sejmowej komisji spraw zagranicznych, ale posiedzenie nie przyszło do skutku. Obecnie zostało przesłane za wiadomienie do Senatu, że 9 stycznia o 4.30 pop. odbędzie się posiedzenie senackiej komisji spraw zagr., na którym minister Beck wygłosi expose.

Podziękowanie.

Za przesłane życzenia świąteczne i noworoczne składamy Zarządom Powiatowym S. L. — Zarządom Kół S. L., naszym Czytelnikom i Sympatykom — serdeczne podziękowanie.
Redakcja „Piasta“.

Baczność powiat brzeski!

W dniu 16 stycznia 1934 o godz. 10 rano odbędzie się w Brzesku w lokalu Sekretarjatu Str. Lud. tradycyjny OPLATEK dla Zarządów i Członków Kół Str. Lud.

Wstęp tylko za okazaniem legitymacji członkowskiej.
Zarząd Powiatowy Str. Lud.

Zarobki kata Brauna.

Jak donosi jeden z dzienników warszawskich, oficjalnie zostało ustalone, że kat Braun w ciągu 18 ostatnich miesięcy wykonał 300 wyroków śmierci. Ponieważ otrzymuje po 100 złotych od każdej egzekucji, więc po odliczeniu prowizji, jaką płaci swoim pomocnikom, zbierał sobie mająteczek w kwocie około 20 tysięcy złotych. Obecnie kat Braun kupił sobie parcelę i buduje domek w okolicach Warszawy

Nowy pomysł bandytów amerykańskich.

Szajka rabusiów zajechała samochodem przed jeden z wielkich banków w śródmieściu Chicago. Następnie weszła banda w maskach przeciwigazowych do banku i przypuściła atak gazowy na urzędników i inne osoby w banku się znajdujące.

Następnie rabusie zrabowali gotówkę i wszystkie kosztowności znajdujące się w przechowaniu w tak zwanych „safesach” (skrytkach), łącznej wartości około 3 milionów dolarów, poczem odjechali w niewiadomym kierunku.

Zbrodnię wykryto po upływie 20 minut, zatrute gazem osoby, przewieziono do szpitala, za bandytami podjęto pościg — na razie jednak bez skutku.

67-letni farmer poślubił 11-letnią uczennicę.

W Oklahama City (w Stanach Zjednoczonych) unieważnił sąd tamtejszy związek małżeński między 67-letnim farmerem (gospodarzem rolnym), a 11 letnią uczennicą.

Wilki w Kołomyjsklem.

W okolicach Kosmacza, stada wilków oszalałych z zimna i głodu, napadają już na domy chłopów, którzy w izbach przetrzymują żywy inwentarz, by go ustrzec przed wilkami. Rozwdrzone bestje wdzierając się do chat, wyrządzają ogromne szkody zubożalej ludności. Urządzona przez Starostwo obława nie dała zadowalającego wyniku.

Ciągnięcie dolarówki.

W dniu 2 stycznia br. w Warszawie odbyło się ciągnięcie premjowej pożyczki dolarowej. 12.000 dolarów wygrał nr. 648374; po 3000 dolarów nra 133768 i 424203; po 1000 dolarów nra 1279912, 860710, 866483, 1097027, 1069947, 1223515 i 985348.

Minister Piłsudski nie zna „tez” p. Cara.

„Wieczór Warszawski” donosi: Na ostatnim posiedzeniu sejmowej komisji konstytucyjnej poseł Róg zapytał p. Cara, czy jego tezy konstytucyjne zaakceptował marszałek Piłsudski. P. Car uchylił się od odpowiedzi na to, jak się wyraził, niedyskretnie pytanie. Tosamo pytanie zadali p.

Carowi prywatnie posłowie z BB. Tu odpowiedź p. Cara była już wyraźniejsza: oświadczył on, że narazie Piłsudski do tej sprawy się nie miesza i czeka na wyniki dyskusji w komisji, zapowiadając, że po ukończeniu dyskusji i zaznajomieniu się z jej wynikami zaprosi pp. Sławka i Cara i podyktuje im swoje tezy.

Ustąpienie ministra skarbu?

„Wieczór Warszawski” donosi, że minister skarbu p. Zawadzki zamierza ustąpić, ponieważ jest niezadowolony ze szczupłych kompetencji, jakie faktycznie posiadał. W kołach politycznych już

oddawna obiegały informacje, że faktyczne decyzje w sprawach skarbowo-finansowych koncentrują się w Komitecie ekonomicznym ministrów.

Wybuch petardy w Związku strzeleckim w Krakowie

Kraków, 3 stycznia b. r. W dniu dzisiejszym organa bezpieczeństwa zostały powiadomione o godzinie 15:40, że w hotelu „pod Różą” przy ul. Florjańskiej, w którym mieści się równocześnie komenda okręgowa Związku strzeleckiego Nr. 5, nastąpił wybuch bliżej nieznanego materiału. — Przybyłe na miejsce organa śledcze PP. wraz z pirotechnikiem wojskowym stwierdziły, że nieznaną osobnik pozostawił na schodach drugiego piętra teczkę skórzaną, w której znajdowała się mała puszcza z prochem strzelniczym. — Proch eksplodował skutkiem zapalenia się. W teczce, której wybuch nie zdołał nawet rozerwać, znalezio-

no po rozcięciu zepsuty zegarek kieszonkowy z baterją elektryczną, która nieudolnie miała upozorować petardę. Wybuch prochu spowodował jedynie osmolenie drzwi, nie wyrządzając poza to żadnej szkody i był tak słaby, że detonację słycać było zaledwie na schodach. W związku z powyższym wypadkiem wdrożone zostało śledztwo. — Organa śledcze są już na tropie sprawcy żakowskiego wybryku. Według orzeczenia pirotechnika podłożony materiał wybuchowy nie był w stanie wyrządzić poważniejszej szkody. Najprawdopodobniej ma się tu do czynienia z demonstracją.

Ogromny wzrost bezrobocia

Wedle danych statystycznych liczba zarejestrowanych bezrobotnych w dniu 30 grudnia 1933 r. wynosiła 342058. — Przyrost w ostatnim tygodniu wynosił 17660. (W dniu 31 grudnia 1932 liczba

bezrobotnych wynosiła 220.200, a więc w roku 1933 o blisko 120 tysięcy więcej).

Na Śląsku liczba bezrobotnych wynosi 89.290, przyrost o 2.380.

Rośnie zapotrzebowanie.. katów.

Pracujące w Polsce sądy doraźne mają przynajmniej tę „dobrą stronę”, że stworzyły nowy zawód i to w kilku egzemplarzach: zawód kata. Dawniej, gdy wyroki śmierci były rzadkością, wystarczało dla ich wykonania kilku żołnierzy, z nastaniem jednak sądów doraźnych „praca” olbrzymio wzrosła tak, że — wbrew ogólnemu mniemaniu — jeden kat już nie wystarcza.

Czytamy w warszawskich „Nowinach Codziennych” następującą notatkę: „Rodzina katowska, osierocona w roku ubiegłym zwolnieniem „mistrza” Maciejewskiego za nadużywanie alkoholu, została znów skompletowana. Jak wiadomo, opuściła po Maciejewskim tron objął Braun, który swe miejsce odstąpił dotychczasowemu pomocnikowi Pałacowi. Wakowało więc jedno sta-

nowisko. Gdy jest potrzebny nowy „mistrz stryczka”, władze zwracają się do katów, dotychczas sprawujących urząd, niezważając na płynącą lawinę podań. Tą drogą do trójki katowskiej zaawansował ostatnio kat-olbrzym o herkulesowej sile Cukierski, który z fachem wieszania miał możność zapoznać się, gdy jeździł do pomocy na prywatny rachunek Brauna w okresie „wzmrożonej pracy”. Cukierski, dziecko Woli, kilka lat temu brał udział w walkach zapaśniczych jako atleta-amator. Przypadkowe zetknięcie się w knajpie z Braunem, skierowało go na tory katowskie. Dziś Cukierski jest już oficjalnie zaangażowany, posiada XI stopień służbowy, jeździ na egzekucje, gdy Braun i Pałac są jednocześnie zatrudnieni”.
Pozwalamy sobie zauważyć, że nawet dla trzech

Wilhelm II.

Emil Ludwig

(Dokończenie)

W kilkanaście lat później spełniła się przepowiednia Bismarcka. 9 listopada 1918 dowiaduje się rząd, że pułk Aleksandryjski, Jutebargaska artylerja i nawet Naumburscy strzelcy — ci ostatni przysłani do Berlina jedynie dla obrony cesarza — przeszli na stronę robotników. O tej samej godzinie zbierają się u cesarza: Hindenburg, Gröner, Plessen i hr. Schulenburg. „Referat o nakazanej przez cesarza operacji przeciw ojczyźnie”. Ogród zimowy, na kominku płoną drwa; cesarz drząc z zimna szuka oparcia.

W Berlinie żołnierze bratają się z robotnikami, którzy jutro mają się stać żołnierzami.

Sprzymierzają się ludzie, którzy od 4 lat rzucali granaty z tymi, którzy od 4 lat je robią.

Jedno tylko pragnienie ich ożywia: „chcą pokoju”. A w tym samym czasie wczorajsi panowie życia i śmierci radzą jak powystrzelać tę zgraję.

Nikt nie mówi o pogodzeniu się z narodem, który potem, co przeciepał ma się jeszcze pozarzynać. Uczestnicy narady nie mogą się tylko pogodzić co do środków. Hindenburg prosi o zwolnienie go z referatu, ponieważ jest mu niewypowiedziane trudno odradzać swemu naczelnemu wodzowi od decyzji, którą wita z entuzjazmem, ale musi ją po głębokim zastanowieniu uznać za niemożliwą.

Cesarz jest z początku za wojną, w końcu oświadcza, że pragnie oszczędzić ojczyźnie wojny domowej, ale po zawieszeniu broni chce na czele armji wrócić spokojnie do domu. W tej chwili podnosi się Gröner, on powie nareszcie prawdę. Pod przewodem swoich dowódców i generałów wojsko odmaszeruje w spokoju i porządku z powrotem do domu, ale nie pod rozkazami W. C. Mości.

Najjaśniejszy Pan nie ma już za sobą wojska.

Za niewiele dni musiał uchodzić cesarz do Holandji.

Nikt nie zatrzymał opuszczającego swój kraj cesarza.

katów jest roboty zawiele. Zdaje się, że dotychczas wykazano w Polsce stokilkadziesiąt wyroków śmierci, a przecież każdorazowe założenie stryczka powoduje — nawet u kata — wstrząs nerwowy tak, że „działalność” swą musi popierać wzmogoną konsumpcją alkoholu. Przy dłuższym istnieniu sądów doraźnych może tedy okazać się, że trzech katów jest za mało, a Pałace, Cukierscy i inni „amatorzy” nie należą do tak częstych typów, aby można wśród nich wybierać.

Jak w każdym zawodzie tak i w katowskim popyt reguluje podaż. Ponieważ u nas potrzeba-popyt na katów rośnie, może i wśród niezawodowców znajdują się ochotnicy do wykonywania tej „funkcji państwowej”. Zeby tylko nie ta przeszkoda: jedenasta ranga, zbyt niska za taką „pracę”. Może przy przeszeregowaniu znajdzie się na to rada.

Praca historyczna o Szeli.

W tych dniach na Uniwersytecie Jagiell. uzyskał stopień doktora filozofji red. Piotr Rysiewicz za pracę historyczną p. t. „Szela Jakób 1787—1866”. Promotorem był dziekan, prof. U. J. dr. W. Sobieski.

Przy sposobności warto zaznaczyć, że wymieniona rozprawa doktorska oparta na nieznanych dotychczas źródłach rękopiśmiennych posuwa naprzód naukę o naszych dziejach porzecznych rzucając zupełnie nowe światło nie tylko na postać Jakóba Szeli ale także i na t. zw. Rzeź Galicyjską z r. 1846. Okazuje się, że chłop i krwawem załatwieniu się z dworami, organizowani przez Szelę, poczęli pod adresem austriackiego rządu wysuwać maksymalistyczne żądania zarówno natury politycznej jak i społecznej a stawiając równocześnie zbrojny opór nie tylko cywilnym ale i wojskowym władzom poczęli zagrażać tak dalece istnjącemu porządkowi rzeczy, iż rząd, nie ufając już miejscowym wojskom, na uśmierzenie rozpalającego się chłopskiego powstania zmuszony był czempredzej sprowadzić oddziały Wołochów, Szeklerów, Węgrów i wiedeńskich „deutschmeisterów”. Szela, ciesząc się nieograniczonem zaufaniem walczącego chłopstwa, zwabiony podstępnie do Tarnowa, trzymany był w areszcie śledczym przez dwa lata, poczem pod konwojem wojskowym zesłany został w towarzystwie żony i małoletnich dzieci etapem na Bukowinę, gdzie go przymusowo osiedlono i inwigilowano aż do śmierci.

Samobójstwo w gmachu sejmowym.

W zabudowaniach sejmowych urzędniczka kancelarii sejmowej Izabella Aleksandrowiczówna, lat około 27, popełniła zamach samobójczy przez zażycie trucizny. W stanie ciężkim pogotowie przewiozło ją do szpitala.

Gospadarka ks. Proboszcza w Wojakowej w Kasie Reiffeisena.

Od szeregu lat istnieje w Wojakowej Kasa Stefczyka. Przewodzący tej kasy tworzą ksiądz proboszcz Jachna Wojciech jako prezes i pan Józef Para kierownik szkoły. Reszta członków Zarządu dobrane sobie w ten sposób, by nie przeszkadzali w „wyścigu pracy” księdzu i kierownikowi. Rezultaty tego wyścigu nie dały na siebie długo czekać. Przy ostatniej rewizji Kasy przez Krajowy Patronat, lustrator p. J. Tryczyński oświadczył, że jeszcze niewidział tak zabagnionej Kasy nigdzie. Jedną trzecią część całego kapitału wypożyczył tylko Zarząd i Rada, zaś jedną trzecią część wypożyczyli kilku bankrutom i to po kilka tysięcy, od dwóch lat te dwie trzecie nieplacą nawet samego procentu, a nawet żydów przyjęto do Spółdzielni.

Słowem Kasie grozi upadek, a odpowiedzialność spadnie na wszystkich członków, gdyż tak ksiądz proboszcz jako też kierownik nie gwarantują niczem za Kasę; gdyż ksiądz proboszcz nie chce żyrować weksli kasowych oświadcza, że jeszcze w seminarjum powiedział mu, aby nigdy weksli nie podpisywał, a zresztą oświadcza proboszcz, że nie będzie gotówki lokował w Kasie, którą obecnie zaprzestał się interesować. Ale gdy na polecenie Patronatu w dniu 16 listopada 1933 r. nastąpił wybór kandydata na kasjera, który ma się udać na kurs kasjerski i większością głosów wybrano kandydata nie po myśli proboszcza, wystąpił proboszcz z oświadczeniem, że niedopusi wybranego kandydata pomimo, że jest zdolny i odpowiada warunkom a to dlatego, że ten należy do partji ludowej, a proboszcz oświadczył publicznie, że wszystkich ludowców uważa za sekciarzy, godnych ognia piekielnego.

Nadesłany kwestjonariusz przez Patronat dla wypełnienia przez wybranego kandydata zabrał ksiądz i wbrew wyborom i uchwale większości głosów Zarządu i Rady nadzorczej ksiądz proboszcz wypełnił kwestjonariusz na swego kandydata t. j. na organizistę miejscowego i odesłał do Patronatu do Krakowa.

Możeby władze nadzorcze wglądły w tę sprawę i położyły kres swawoli jednostki o ile nie chcą dopuścić do zupełnego upadku Kasy.

Członkowie Kasy.

Każdy czytelnik gazety korzysta z działu ogłoszeń dla prenumeratorów.

„Walka” z kartelami.

Zaczęło się od pokazania w Sejmie przez ministra przemysłu i handlu generała Zarzyckiego notetu z dodatkiem nieparlamentarnego wyrażenia „szmaty”. Lewiatan, pod którego adres powyższy giest i to słowo były skierowane, ogromnie się oburzył; pisano nawet o interwencji jego prezesa pos. Janusza Radziwiłła — raptem wszystko ucichło, zapanowała znowu zgoda tj. taka zgoda, w której Lewiatan jest ciągle żądającym.

Drugim etapem tej słownej energii była zapowiedź walki z kartelami. Czy za przykładem Roosevelta czy z własnego doświadczenia zdecydowano, że najlepszą formą walki z kryzysem będzie potaniecie artykułów przemysłowych do poziomu artykułów rolniczych, czyli tzw. zamknięcie nożyc. Potaniecie musiało się zacząć od ataku na kartele jako na główną przyczynę drożyzny — stąd przyszło do procesu i rozwiązania kartelu cementowego a potem karbidowego.

A dalej? Niema ciągu dalszego. Inne kartele, co najmniej pod względem robienia cen tak agresywne jak dwa powyższe, nie zostały dotąd tknięte. Coprawda, zapowiedzi a nawet gróźb nie brak, natomiast brak czynów — walka została — po woj-skowemu — odtrąbiona.

Klasycznym pod tym względem przykładem jest sprawa cen cukru. Od lat mówiło się z pełną słusznością, że dotychczasowa polityka cukrowników: utrzymanie eksportu kosztem wysokich cen wewnętrznych nie da się utrzymać. Mówiono, li-czono aż wreszcie ogłoszono — komunikat: je-zczo w tym roku — było to na początku grudnia — cukier potanieje wprawdzie tylko o 10 gr. na kilogramie, ale w każdym razie początek będzie zrobiony.

Niedługo trwała ta dziesięciogroszowa uciecha. Powiedziano: tak prędko to nie idzie, trzeba się

zastanowić. I dla zastanowienia się powołano do życia — komisję ministerjalną. Już wtedy znawcy metod biurokratycznych mówili, że komisja to grób wszystkich nadziei — sprawdziła się ta przepowiednia. Oglaszają się, że komisja jeszcze nie skończyła swych obrad, wobec tego potaniecie cukru musi być odłożone, może na wiosnę, może na dalszy termin.

Dzieje się to w tym samym czasie, kiedy argument o konieczności finansowania wywozu kosztem cen wewnętrznych doprowadzony został do absurdu: wywóz mimo tego forsowania ciągle spada i to od razu o dziesiątki procentów. Jakże więc jest sens utrzymania wysokich cen wewnętrznych, jeżeli nie pomagają one wywozowi? Owszem, cel jest: wysokie ceny pomagają cukrownikom — jak oni twierdzą — do pokrycia strat na wywozie. A jakiż cel ma wywóz? Dawniej celem było dostanie dewiz zagranicznych; dziś to już jest niepotrzebne, pozostaje więc tylko cel „upiększenia” bilansu handlu zagranicznego kilkunastumiljonową sumą z wywozu cukru. Na papierze wygląda to po prostu, ale korzyści praktycznej żadnej stąd nie ma, nasz handel zagraniczny jest mimo to w cyfrach absolutnych coraz mniejszy.

Na tym przykładzie widzimy, jak poważnie traktuje się okrzykaną jako zbawienie walkę z kartelami. Zrobiło się dla oka ludzkiego to i owo, naturalnie tam, gdzie spodziewano się najsłabszego oporu i gdzie liczone się — jak z cementem — z przychylnością opinii. Ale tam, gdzie taka walka mogłaby dotknąć — na kieszeniach — rzeczywiście potężnych i gdzie z tej walki cała ludność miałaby realną korzyść, tam notesy i „szmaty” nie docierają, tam trzeba ostrożnie przystępować do dzieła, tam wiedzą komisje spokojny żywot.

(„Naprzód”)

Przyjęcie gen. Sikorskiego i Paderewskiego w Paryżu.

W kołach politycznych żywo omawiana jest wiadomość „Kurjera Warszawskiego” z Paryża o uroczystym przyjęciu, wydanem przez marszałka Petaina na cześć generała Władysława Sikorskiego. Takie przyjęcie urządził też generał Debenay, na którym byli obecni członkowie Naj-

wyższej Rady Wojennej z generałem Weygandem na czele. Poza tem odbył się szereg przyjęć w wielkich salonach paryskich, gdzie generał Sikorski i Paderewski zetknęli się z najwybitniejszymi osobistościami z polityki, dyplomacji i parlamentu.

Smutne cyfry.

Mamy już wykaz gospodarki budżetowej państwa za 8 miesięcy roku budżetowego kwiecień—listopad 1933 roku. Wedle tego wykazu wynosiły w tym okresie:

wydatki	1388 milionów zł.
dochody	1213 milionów zł.
deficyt	175 milionów zł.

Gdyby dochody i wydatki utrzymały się na tym samym poziomie w ciągu pozostałych czterech miesięcy, tj. do końca marca br., deficyt wynosiłby około 240 milionów — mniej więcej tyle, co w roku budżetowym 1932/33. Ten ostatni budżet w swym założeniu wykazywał 2002 miliony w dochodach, a 2244 miliony w wydatkach, — była więc podstawa do przewidywania rozwoju finansowego w roku 1933/34, tembardziej, że preliminarz wykańcza się dopiero w październiku. Tymczasem doświadczenie nie zostało wykorzystane: ułożono budżet na 1933/34 o 57 milionów w dochodach i w 212 milionów w wydatkach wyższy, go-

dząc się zgóry na deficyt okragło 400 milionów złotych.

Tak samo postąpiono z preliminarzem na rok 1934/35, który wniesiono do Sejmu z deficytem 47 milionów, ale tylko na tej podstawie, że do dochodów wstawiono 175 milionów z pożyczki. Ta suma łącznie z wykazanim deficytem daje ten sam mniej więcej efekt, jaki dały budżety z 1932/33 i w przewidywaniu na 1933/34.

Znaczy to, że sfery kierujące finansami już nie walczą z deficytem, o ile wynosi „tylko” około 200 milionów. Uważają go widocznie za „dopuszczalną”, z którym walczyć nie można. Pytanie tylko, co będzie dalej. Ostatnio dwa deficyty udało się — choć niezupełnie — jakoś zalatać w trojaki sposób: 1) pożyczką w Banku Polskim, 2) biletami skarbowymi i 3) ich skonsolidowaniem zapomocą pożyczki narodowej. A co będzie dalej? — Chyba zdają sobie sprawę, że pisanie o poprawie konjunktury, nawet o przełamaniu się kryzysu, jest głędzeniem, którego poważny finansista nie może wziąć w rachubę.

Tragiczna śmierć 18-letniej dziewczyny.

Okropny wypadek kolejowy wydarzył się na stacji kolejowej Otwock. Na oczach licznych świadków jakaś młoda kobieta chciała przebiec przez tor kolejowy, by przedostać się na ul. Warszawską. Nagle z błyskawiczną szybkością przejechał pociąg kurjerski, który z całym rozmachem wpadł na kobietę. — Znalazła ona straszną śmierć pod kołami pociągu, będąc wleczoną przez parowóz na przestrzeni 160 metrów. Zwłoki były tak

poszarpane, twarz do tego stopnia zmasakrowana, że niepodobna była ustalić tożsamości nieszczęśliwej. W kilka godzin po wypadku udało się ustalić, że zabitą była 18-letnia Stanisława Rutkowska, słuchająca, zamieszkała w domu przy ul. Parkowej 5, w Otwocku. Jak podają świadkowie, wskutek gęstej mgły dziewczyna nie zauważyła nadjeżdżającego pociągu, mimo iż rozglądała się na różne strony w czasie przebiegania przez tory.

Deficyt rośnie.

Z Warszawy donoszą że, zamknięcie budżetowe za miesiąc listopad wykazuje w dochodach 1596, a w wydatkach 1827 milionów tak, że deficyt za ten miesiąc wynosi 231 milionów zł., podczas gdy w listopadzie 1932 deficyt wynosił tylko 102 milionów. Uderza szczególnie w listopadzie wzrost wydatków wojskowych o 10 i pół miliona zł. Także ruch na loterii państwowej w okresie wrzesień—listopada był o 25 proc. mniejszy. W tych 3 miesiącach loteria państwowa wpłaciła do skarbu państwa 28 milionów, podczas gdy w tym samym okresie 1932 wpłaciła 38 milionów złotych.

Napad rabunkowy na poczcie poznańskiej.

W ub. sobotę widownią niezwykle zachwałego napadu rabunkowego był urząd pocztowy Nr. 9 w Poznaniu przy Wąłach Zygmunta Augusta. Posłaniec firmy Gbiorczyk wpłacał większą sumę przy okienku pocztowym. Miał przy sobie dużo bilonu, między innymi worek 5-groszówek na kwotę 500 złotych. Pieniądze te złożył na parapecie okienka pocztowego, zamierzając je podać zajętemu tam urzędnikowi. W tej samej chwili worek z pieniędzmi chwycił znieścacka jakiś nieznaną osobnik i zaczął uciekać. Czechowski rzucił się w pogoń za złodziejem, jednak jeden ze współników złodzieja podstawił mu nogę, wskutek czego Czechowski upadł na ziemię. Złodzieje tymczasem zbiegli z pieniędzmi. Pościg, mimo że działo się to w urzędzie, w którym znajdowało się wiele osób, był bezskuteczny. Napadnięty przez złodziei Czechowski krwawił silnie z nosa i ust, wskutek czego wezwano pogotowie. Przy opatrzeniu okazało się, że Czechowski został napadnięty z tyłu i prawdopodobnie uderzony pięścią w kark.

Przygodę po 17-letniej tułaczce z wojny.

Do wsi Osuchowo, w powiecie brasławskim, powrócił w tych dniach, niejaki Piotr Zagórny po 17-letniej tułaczce po świecie. Piotr Zagórny, który już dawno uważany był przez żonę i rodzinę za zmarłego dostał się w roku 1916 do niewoli niemieckiej. Ucieczkę z niewoli ułatwiła mu w roku 1918 pewna rozkochana w nim Niemka, która go potem ukrywała przez 2 lata u swej ciotki.

Następnie dostał się Zagórny z byłymi jeńcami do Francji, gdzie zaciągnął się do „Legji cudzoziemskiej” i walczył z Arabami w Marokku. Dostał się i tu do niewoli, z której również udało mu się zbiec do Algieru. Z Algieru dostał się jako posługacz okrętowy do Brazylii i tu po kilku latach ciężkiej pracy dorobił się majątku.

Gdy postanowił wrócić do kraju, ciężko się rozchorował i musiał przeżyć rok przeleżać w szpitalu. Wreszcie powrócił, odnalazł ojca, żonę i syna. Żona była teraz wdową po 2 mężach, którzy kolejno w międzyczasie zmarli.

ZARĘCZYNY PREZESA KRAKOWSKIEJ DYREKCJI KOLEI Z CÓRKĄ PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ. Ze Spawy nadeszła do Krakowa wiadomość o zaręczynach córki p. prezydenta Heleny Zwisłockiej z prezesem krakowskiej dyrekcji kolei, inż. Aleksandrem Bobkowskim. Zaręczyny odbyły się dnia 31 grudnia. Po zaręczynach narzeczeńi wyjechali na kilkudniowy pobyt do Zakopanego. Ślub odbędzie się z końcem stycznia, lecz data dokładnie nie jest jeszcze dotychczas ustalona.

GROŹNY POŻAR POD KRAKOWEM. W Pleszowie, podkrakowskiej wiosce, wybuchł pożar w domu wdowy po rolniku Franciszki Chudej. Pożar powstał skutkiem nieostrożnego obchodzenia się z ogniem i strawił domostwo całkowicie. Szkoła około 2000 zł. Z groźnym żywiołem walczyła przez kilka godzin straż pożarna, lokalizując go wkońcu. Skutkiem pożaru nikt nie odniósł obrażeń.

KATASTROFA KOLEJOWA NA STACJI ŻYRARDÓW. — Na stacji w Żyrardowie nastąpiła onegdaj rano katastrofa kolejowa. Z powodu złe nastawionej zwrotnicy pociąg towarowy najechał na pociąg osobowy. Parowóz pociągu towarowego został uszkodzony, zniszczeniu uległo również kilka wagonów pociągu osobowego. W czasie katastrofy doznał ciężkich porażeń zwrotniczy Feliks Kozak, którego w stanie ciężkim przewieziono do szpitala.

Do 15-go stycznia wszyscy prenumerujący wpłacają całoroczną prenumeratę.

Z numerem dzisiejszym wprowadzamy dla naszych prenumeratorów

Tani Dział Ogłoszeń,

w którym każdy prenumeratorem „Piasta” i „Śląskiej Gazety Ludowej” może zamieścić krótkie ogłoszenie o kupnie, sprzedaży artykułów, poszukiwaniu pracy i t. p.

ZA CENĘ 50 GR.

Z „Taniego Działu Ogłoszeniowego” mogą korzystać jedynie prenumeratorem, którzy mają opłaconą co najmniej kwartalną prenumeratę.

Celem tego działu jest pominięcie pośrednictwa przy kupnie i sprzedaży wśród ludu wiejskiego, dlatego każdy czytelnik „Piasta” przed zakupem lub sprzedażą powinien ogłosić w „Piście”, a napewno uzyska za swoje produkty cenę lepszą jak u pośrednika.

WYDAWNICTWO.

Odpowiedzi Redakcji.

W. P. Wojciech Fułat, Szare: Proszę Panów przedstawić na najbliższym posiedzeniu Zarządu Okręgowego, który decyduje w tych sprawach. Jaki będzie wynik, jeszcze nie wiemy, ale musimy zaznaczyć, że w ostatnim roku, w związku z procesami w Małopolsce, mieliśmy tyle wydatków, że trudno nam będzie przyjąć Panom z pomocą. Może Zarząd Powiatowy S. L. w Żywcu mógłby Panom pomóc. — **W. P. Jan Gładysz z Więckowic:** Za życzenia dziękujemy. — **Gazetę wysłał:** — **W. P. Antoni Sześciński:** Spytkowice: Rozesłałmy tylko instrukcję wyborczą, gdyż Dziennika Ustaw z ustawą samorządową już nie posiadamy. — Można zamówić 35 numer Dziennika Ustaw, z dnia 13 maja 1933 r. w Warszawie, w Drukarni Państwowej. (Taki adres wystarczy). Trzeba przesłać kwotę 75 groszy za numer i 10 groszy na porto w znaczkach pocztowych. — **Ordynacja wyborcza dla województw w Małopolsce** jeszcze nie została ogłoszona. — **Wzory zamieścimy** w „Piście”. — **W. P. Franciszek Kieprna:** „Koleśka” uległaby konfiskacji, dlatego nie została zamieszczona. — **W. P. Jan Taborski:** List Pański przesłałmy inżynierowi P., od którego otrzymacie Panowie odpowiedź. — **W. P. Jan Spirala, Staromieście:** Odpowiedź listowną wysłałmy w dniu 30. XII. — **W. P. Z. Repetowicz, Buczac:** W sprawie przedziwlianych, prosimy zwrócić się o informacje do Związku Hodowców Jedwabników, Warszawa, ul. Wilcza 54, m. 16. Otrzyma Pan stamtąd dokładne informacje. — **W. P. Tekla Stachniczek:** W sprawie długów trzeba będzie zwrócić się do Urzędu Rozjemczego. — **Wiadomość, jakoby te Urzędy Roz.** miały zostać zlikwidowane — nie odpowiada prawdzie. — **W. P. Antoni Jarosz, Wilkowsko:** Sprawy te reguluje ustawa z dnia 15 lipca 1925 roku. Ustawy tej w redakcji nie posiadamy. — **W. P. Stanisław Uman, Poim:** 2 zł. 50 gr. na prenumeratę otrzymaliśmy jak również dalek na Repczyce. Serdecznie Panu dziękujemy. — Przy sposobności

jak Pan będzie w Myślenicach, to prosimy wstąpić do p. Syrka, który jest prezesem Zarządu Fow. S. L. Może p. Syrek będzie mógł coś Panu poradzić. Serdecznie dziękujemy za życzenia. — Proszę przyjąć od nas życzenia szczęśliwego Nowego Roku. — **W. P. Maczuga, Niedźwiedz:** Jesteśmy tak zawałeni materiałem do druku, że często mimo najlepszej woli nie możemy zamieścić nadesłanego artykułu. — Ponieważ obecnie „Piast” będzie wychodził dwa razy w tygodniu, dlatego będziemy mogli zamieszczać więcej korespondencji nadesłanych nam przez naszych czytelników. — **W. P. Michał Wojtas w Kosowej:** Gazetę stale i regularnie wysyłamy. Jeżeli Pan nie otrzyma jakiegoś numeru, to prosimy reklamować kartką nieopłaconą przez pocztę. Prenumerata była zapłaconą na cały rok. — **W. P. Tomasz Dudek z Przemysłańskiego:** Gazetę stale wysyłamy. Co do zwrotu dolarów, to trzeba tyle zwrócić, ile się pożyczło ale w umówionym terminie. Jeżeli ktoś chciałby zwracać dolary po umówionym terminie, natenczas byłby zmuszony płacić różnicę spadku kursu dolara. — **Ks. W. Kra.: Z** przesłanym dokumentów nie będziemy mogli skorzystać. Tylko artykuły gotowe możemy zamieszczać. — **W. P. Jan Kołacz:** Wybory samorządowe odbyły się już na terenie b. Kongresówki i województw wschodnich. W Małopolsce odbędą się w najbliższych miesiącach. Drukujemy pouczenia w „Piście”. — Co do urzędzenia zgromadzenia, prosimy napisać do p. posła Pawłowski, Dobromil. — **W. P. M. Laskowski:** Termin wyborów do ciał samorządowych jeszcze nie jest wiadomy. — Wybory odbędą się prawdopodobnie za kilka miesięcy. — „Liber”: Nie rozumiemy dlaczego Pan się na nas pogniewał. — Notatki nadesłane zamieszczaliśmy. Nie zawsze jest czas odpowiedzieć na list w terminie. Trudno, mimo pracy ponad siły, i w dzień i wieczorami, jak również w niedziele i święta nie można wszystkiego załatwić. — Numer nieotrzymany trzeba reklamować przez pocztę kartką nieopłaconą. Tylko ten sposób prowadzi do celu. — Reklamowane numery wysłałmy. — **W. P. Andrzej Strojek:** Na własną potrzebę może sobie Pan produkować ten preparat. — W sprawie drugiej decydującej będzie umowa, jaką zawarł Pan ze współnikami. — **W. P. Józef Rzycki:** Chętnie skorzystamy z Pańskiego współpracownictwa, ale prosimy zacząć od opisów drobnych zjawisk z życia nie od ogólnych artykułów. — **W. P. Antoni Surma:** Informacje w sprawie umorzenia zaległości podatkowych były zamieszczone dwukrotnie w „Piście”. — **Góral:** Dziękujemy za życzenia. Liczymy na dalsze aktualne notatki i artykuły ze Śląska i Żywiecczyny. — **Zyczenia** przesłałmy. — **Cześć!** — **W. P. Pasieki:** Przesłano. — **Prenumeratorem z Czarnego Potoka:** Gazetę wolno wysłać i kolportować z tą chwilą, gdy odda się numer gazety do cenzury. — Tak też postępujemy. Tymczasem za dzień, za dwa otrzymujemy zawiadomienie o konfiskacji. Takie zawiadomienie widocznie otrzymują również i pocztę i na pocztę następuje konfiskacja wysłanych gazet. Zdarza się, że ktoś z pocztę odbierze gazetę, nim na pocztę posterunek nie skonfiskuje wysłanych gazet. Jeżeli prenumeratorem nie otrzymał jakiegoś numeru gazety, powinien zaraz reklamować, to znaczy, wrzucić do skrzynki pocztowej kartkę nieopłaconą z napisem u góry „Reklamacja”. — Taka reklamacja jest ważna. — Po otrzymaniu takiego zawiadomienia, nasza administracja wysyła numery reklamowe. — **W. O.:** Artykuł bardzo dobry, jednak musimy go częściowo przerobić z wiadomych powodów. — **J. z B. Noworoczny „Pieron Kan-tek”** miał bardzo cięty język, dlatego nie można go było zamieścić. — Prosimy o łaskawą współpracę nadal. —

W. P. Antoni Suwaj: Obszerną odpowiedź listowną wysłałmy w dniu 2 stycznia b. r. — **Koło Ludowe Woi- nilów, powiat Kalisz:** Kwotę 16 zł. na legitymację otrzymaliśmy w dniu 20 grudnia. — Legitymacje wysłano. — **Pozdrowienie.** — **W. P. Tomasz Sagau:** Artykuł p. t. „Boże Narodzenie” bardzo dobry, niestety dla braku miejsca nie mógł być zamieszczony. Ma Pan bardzo dobre pióro. Prosimy o „sposrżenia” z powiatu ni- zańskiego.

WYKAZ CEN

z dnia 20 grudnia 1933 r.

Cena w złotych hurt za 100 kg. i detal za 1 kg.:

Jaja świeże skrzyńca 145—150, kopa 6.80—7.50, szubka 12—13 gr., mleko niezbier. 15—16, litr 18—20 gr., śmietana litr 1—1.20, ser zwyczaj. 60—75, kg. 0.80—1 zł., masło deser. 320—340, kg. 3.40—3.60, masło zwyczajne 300—310, kg. 3.20—3.30, ziemniaki targ 5.50—6, kg. 8—10 gr., buraki ćwikł. 7—9, kg. 14—15 gr., marchew 6—7, kg. 10—15 gr., cebula 10—12, kg. 10—20 gr., pietruszka 15—16, kg. 20—25 gr., seler 18—20, kg. 25—30 gr., wło- szczyzna 14—16, kg. 20—25 gr., pszenica czerw. dworska stand. 21.65—21.85, pszenica biała 21.25—21.50, pszenica targ. 20.75—21, żyto dworskie 14.90—15.15, żyto targ. 14.75—14.90, jęczmień dworski 14—16, jęczmień targ. 13.25—14, owies dworski 12.25—12.50, owies targ. 11.50—11.75, groch Wiktorja 28—31, kg. 45—48 gr., groch zwyczaj. jad. 26—28, kg. 32—36 gr., fasola biała 26—27, kg. 34—36 gr., fasola krasa (Wachtel) 22—24, kg. 32—36 gr., mąka pszenna 45% krak. 37—38, kg. 44—45 gr., mąka pszenna 60% pozn. 32—33, kg. 38—40 gr., mąka żytnia 65% krak. 24—24.25, kg. 30—32 gr., mąka żytnia 65% pozn. 24—24.25, kg. 30—32 gr., mąka żytnia razowa 19.50—20, kg. 25—26 gr., otręby pszenne i żytnie 9.60—9.75, peçak targ. 20—21, kg. 28—30 gr., peçak fabr. z workiem 23—24, kg. 32—34 gr., siekanka targ. 21—21.50, kg. 28—30 gr., siekanka fabr. z workiem 23.50—24.50, kg. 32—34 gr., siano siodkie 8—8.50, siano średnie 7—7.50, koniczyzna past. 8.50—9.50, słoma długa 4—4.25, słoma mierzwa 3—3.50, słoma prasowana 3.75—4.

Z żałobnej karty.

Ś. P. FRANCISZEK KASZA, członek Koła Stronnictwa Ludowego w Niwiskach powiat Kolbuszowa, zmarł w wieku 74 lat. W młodych latach wyjechał za chlebem do Ameryki, po powrocie do Ojczyzny popierał gorliwie ruch ludowy. Cieszył się uznaniem i poważaniem.

Cześć Jego pamięci!

Ś. P. JÓZEF PACYNA z Niwisk, powiat Kolbuszowa, zmarł w wieku 65 lat. Człowiek cichy i spokojny, ceniony dla zalet Swojego charakteru, pracował w Kole ludowym S. L. zyskując Sobie uznanie dla Szej nieugiętości ludowca.

Niechaj ziemia, którą tak ukochał, lekką Mu będzie!

Wpłać natychmiast całoroczną prenumeratę a otrzymywać będziesz gazetę 2 razy w tygodniu

OGŁOSZENIA prenumeratorów 50 gr.

CEGLARKE prasówkę ręczną — tania sprzedam. Zgłoszenia pod „Ceglarka”. 1

KAWALER — rolnik, zamożny, lat 27, ożeni się z panną posiadającą od 3—5 morgów ziemi w woj. Krakowskim. Zgłoszenia pod „Kawaler”. 2

MAM DO SPRZEDANIA gospodarstwo 8-mio morgowe w woj. Krakowskim, przy mieście powiatowym. Zgłoszenia pod „Gospodarstwo”. 3

SPRZEDAM 2 RASOWE KROWY, b. tania. Zgłoszenia pod „Rasowe”. 4

KUPIĘ GOSPODARSTWO w bliskiej okolicy Lwowa za przystępną cenę. Zgłoszenia pod „Lwów”. 5

Kompletne, prawie nowe URZĄDZENIE MŁECZARSKIE na 1500 l. dziennie, sprzedam. Garlacz — Leńcze. 226

Poszukuję do kupna zaraz **SIEWNIKA DWURĘDOWEGO.** Zgłoszenia pod „Siewnik”. 6

W dużej wsi WYDZIERZAWIE wzorowo urządzone **KUŹNIĘ.** Zgłoszenia pod „Kuźnia”. 7

OGŁOSZENIE W TYM DZIALE DLA PRENUMERATORÓW KOSZTUJE TYLKO 50 GROSZY.

MŁYN WODNY w dobrym stanie do nabycia. Zgłoszenia pod „Młyn”. 228 (—)

MASZYNE DO SZYCIA tania sprzedam.

Zgłoszenia pod „Singer”. 9

ZALOŻE w dużej wsi **SKLEP KORZENNY.** Proszę o wskazanie większej wsi, gdzie brak sklepu. — Zgłoszenia pod „Sklep”. 10

NERWOL

Chemika Dr. Franzosa jedyny radykalny i wypróbowany środek (nacieranie) przeciw

REUMATYZMOWI

kluciu z powodu przeziębienia, postrzałowi, ischiasowi itp. Wszędzie do nabycia.

Wyrób i główna sprzedaż

APTEKA MIKOLASCHA

Lwów, Kopernika 1.

GOSPODARSTWO

27 morg, dom mieszkalny, stajnie, stodoła, w mieście powiatowym, Małopolska, wydzierzawie możliwie ogrodnikowi-rolnikowi. — Oferty: Administracja „Piasta”, Kraków — pod „Natychmiast”. 228 (—)

WIELKA BEZPŁATNA PREMJA



Uwzględniając życzenia licznej naszej klienteli, przeznaczaliśmy również na styczeń cały szereg bezpłatnych premii, mianowicie: 1 paito męskie welurowe, 1 płaszcz damski z wełnianej żorżety z oposowym kołnierzem, 5 kolder watowych, 1 patefon walizkowy i 3 sztuki płótna dla tych P. T.

Klijentów, którzy zakupią u nas do 20 stycznia 1934 r. jeden z niżej wymienionych kompletów.

Chcąc każdemu w obecnych ciężkich warunkach umożliwić nabycie tych kompletów, obniżyliśmy ceny do poziomu ulgdy dołąd nienotowanego, a mianowicie:

TYLKO ZA 12 ZŁ.

wysyłamy: 3 metry materiału na ubranie męskie zimowe lub na paito damskie pełnej podwójnej szerokości 140 cm., 1 koszulę męską lub damską, 1 parę kalosów lub 1 parę reform, 1 parę grubych zimowych skarpetek, 3 duże męskie chusteczki do nosa z ładnym kolorowym szlakiem, 1 parę rękawiczek zimowych i 1 szal męski wełniany lub jedwabny.

TYLKO ZA 13 ZŁ.

wysyłamy: 4 metry materiału t. zw. „Aida” na elegancką zimową suknię.

1 chustkę zimową w ładne kolorowe kraty jasne lub ciemne, 1 pulower swetrowy damski w ładne kolorowe desenie, ostatni krzyk mody, 1 elegancką wełnianą damską apaszkę najmłodszą, 1 koszulę damską trykotową zimową puszystą i miękką we wszystkich rozmiarach w doskonałym gatunku, 1 parę reform damskich trykotowych kolorowych, 1 parę pończoch jedwabnych i 3 chusteczki batystowe z ładnym ażurkiem.

50 METRÓW TYLKO ZA 26 ZŁ.

a mianowicie: 1 sztukę płótna białego 17 mtr. w dobrym gatunku na kosznie lub pościel, 10 mtr. tkanek bieliźnianej miękkiej i puszystej w różnokolorowe prążki w doskonałym gatunku, 6 mtr. zefiru na koszule męskie dzienne w najmłodniejszej prążki, 5 mtr. firanek kanwowych do okien w ładne desenie żakardowe i 12 rękawiczek watowych.

Wymienione komplety wysyłamy za zaliczeniem pocztowym. Płaci się przy odbiorze towaru na pocztę. **BEZ RYZYKA.** Jeżeli towar się nie podoba, przyjmujemy z powrotem i pieniądze **NAJYCHMIAST** zwracamy.

Zamówienia należy adresować tylko do firmy:

ŁÓDZKO-BIELSKA KLANINA

Łódź, ul. Św. Andrzeja Nr. 7, Oddział 12.

UWAGA: Dnia 25 stycznia 1934 r. ogłosimy listę naszych klijentów, którzy otrzymali bezpłatnie premję. Wykorzystajcie więc tę wyjątkową okazję.

CENNIK OGŁOSZEN:

Strona ogłoszeń dzieli się na 4 szpalty. — Strona tekstu dzieli się na 3 szpalty.

Ogłoszenia na 1 stronie za 1 mm 1-szpaltowy . 50 gr
Zwykłe ogłoszenia na str. 4 szpalt. za 1 wiersz mm . 10 gr
W tekście na str. 3-szpal. za 1 wiersz mm . 25 gr

Drobne ogłoszenia za słowo 25 gr, najmniej . . . 3 zł
Cała strona 3-szpal. w tekście 300 zł
Cała strona tytułowa 400 zł

Cała strona 4-szpal. w tekście 250 zł
Układ tabelaryczny, cyfrowy, kolorowy i na ostatniej 50% drożej.

Ogłoszenia tylko za gotówkę. — Za terminowy druk Administracja nie odpowiada. — Ceny powyższe obowiązują od dnia ogłoszenia. — Od ogłoszeń długoterminowych wychodzi dwa razy w tygodniu!

i Biurom ogłoszeń rabat stosownie do umowy. — Ogłoszenia zagraniczne 100% drożej.

Wydawca: Za Ludowe Tow. Wydawnicze: **Stanisław Marcinkowski.** Odpow. redaktor: **Stanisław Matysik.**
Drukarnia Ludowa w Krakowie, Dunajewskiego 5, pod zarządem Stanisława Ziemiańskiego.